

MEMÒRIA GENERAL DEL PROJECTE DE DECRET SOBRE EL RÈGIM DISCIPLINARI DEL PERSONAL AL SERVEI DE L'ADMINISTRACIÓ DE JUSTÍCIA A CATALUNYA

De conformitat amb l'article 64.2 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, s'elabora la següent memòria general en relació amb el Projecte de decret sobre el règim disciplinari del personal al servei de l'Administració de justícia a Catalunya.

a) Justificació de la necessitat de la disposició i adequació als fins que es persegueixen

La regulació del règim disciplinari del personal al servei de l'Administració de justícia es troba al Títol IX (arts. 534 i següents) de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial (en endavant, LOPJ) i al Reglament general de règim disciplinari del personal al servei de l'Administració de justícia aprovat pel Reial decret 796/2005, d'1 de juliol (en endavant RGRD).

L'àmbit subjectiu d'aplicació d'aquesta normativa se circumscriu al personal funcionari i interí dels cossos de metges forenses, de gestió processal i administrativa, de tramitació processal i administrativa i d'auxili judicial al servei de l'Administració de Justícia a Catalunya. L'article 26.1 del RGRD atribueix a un funcionari públic pertanyent a un cos o escala de grup de titulació igual o superior al de l'expedientat la instrucció dels expedients disciplinaris.

La concurrència de competències en matèria d'Administració de justícia ha donat lloc a què des que l'Administració de la Generalitat va assumir les competències sobre el personal no judicial al servei de l'Administració de justícia, els funcionaris del cos de lletrats de l'Administració de justícia hagin assumit la instrucció dels expedients disciplinaris sobre aquest personal, en el cas de faltes greus i molt greus.

Aquesta atribució deriva explícitament de l'article 16.m) del Reglament orgànic del cos de secretaris judicials, aprovat pel Reial decret 1608/2005, de 20 de desembre, que disposa que correspon als secretaris de Govern dels tribunals superiors de justícia designar, en el termini de tres dies, els secretaris judicials que hagin d'intervenir com instruccions dels expedients disciplinaris dels funcionaris al servei de l'Administració de justícia, quan així ho sol·liciti l'Administració competent per incoar l'esmentat expedient, això és, en el cas de Catalunya, i en virtut de les competències assumides en matèria de justícia, el Departament de Justícia.

Tanmateix, l'experiència acumulada pel Departament de Justícia en la tramitació d'expedients disciplinaris al personal funcionari i interí dels cossos abans esmentats ha permès detectar alguns aspectes susceptibles de millorar que deriven, en primer terme, del fet que els funcionaris del cos de lletrats de l'Administració de justícia que són designats instructors d'expedients disciplinaris han de compaginar el desenvolupament de les funcions que la seva tasca diària als òrgans judicials, amb la instrucció d'aquests expedients, la qual cosa no sempre és factible i de vegades algun d'ells no disposen de la formació específica adequada per a realitzar aquesta funció.

Així, s'ha constatat que determinades faltes disciplinàries, per la seva naturalesa, no tenen a veure amb aspectes tecnicoprocessals, sinó amb les competències que el Departament de Justícia té assumides en matèria de provisió de mitjans personals, materials i econòmics necessaris per al funcionament de l'Administració de justícia (a tall d'exemple, l'abandonament del servei, l'exercici de qualsevol activitat susceptible de compatibilitat, la falta de consideració amb els superiors, iguals o subordinats, així com amb els professionals o ciutadans, la utilització inadequada dels mitjans informàtics i materials utilitzats i l'incompliment de les instruccions facilitades per a la seva utilització, la indeguda utilització de les claus d'accés als sistemes informàtics, les accions o omissions dirigides a eludir els sistemes de control d'horaris o a impedir que siguin detectats els incompliments injustificats de la jornada de treball, etc.) Res no obsta a què la instrucció d'expedients disciplinaris per la comissió d'alguna d'aquestes faltes no pugui correspondre a personal funcionari del mateix Departament de Justícia, com succeeix en el cas dels inspectors del Servei d'Inspecció depenent de la Direcció General de Serveis Penitenciaris del Departament de Justícia, atès que l'únic requisit per a ser instructor és tenir la condició de funcionari públic i una titulació igual o superior a la de la persona expedientada.

D'aquesta manera, els lletrats de l'Administració de justícia assumirien la instrucció d'aquells expedients disciplinaris que tenen a veure amb la comissió de faltes que afecten aspectes tecnicoprocessals, aspectes dels quals són millors coneixedors, per tal com els lletrats de l'Administració de justícia, entre d'altres, exerceixen competències direcció del personal en aspectes tècnics processals i ordenen, des d'aquesta perspectiva, l'activitat de l'ofici judicial i donen les ordres i instruccions que considerin pertinents en l'exercici d'aquesta funció (articles 454.2 i 457 de la LOPJ).

La disposició ara projectada té per objecte, per tant, determinar les persones que poden ser nomenades instructores, amb el benentès que l'article 1 del RGRD reconeix expressament que les comunitats autònomes que han rebut els mitjans personals per al funcionament de l'Administració de justícia, com és el cas de Catalunya, poden dictar disposicions complementàries que, en tot cas, han de respectar el Reglament estatal.

D'altra banda, manca una norma específica pròpia de la Generalitat que estableixi quins siguin els òrgans competents per incoar i tramitar expedients disciplinaris i per imposar sancions al personal al servei de l'Administració de justícia destinat a Catalunya. Tot i que l'article 439 de la LOPJ remet al que determinin les comunitats autònomes amb competències assumides, en els seus àmbits territorials respectius i respecte dels funcionaris que hi són destinats, aquesta previsió de la LOPJ no s'ha desplegat.

Fins al moment s'ha vingut prenent de referència la normativa sobre règim disciplinari dels funcionaris de l'Administració de la Generalitat, constituïda pel Reglament de règim disciplinari de la funció pública de l'Administració de la Generalitat de Catalunya aprovat pel Decret 243/1995, de 27 de juny. Tanmateix, l'aplicació d'aquesta norma amb caràcter analògic ha suscitat dubtes interpretatius d'ordre jurídic atès que el Reglament català no és aplicable, ni tan sols supletòriament al personal al servei de l'Administració de justícia, per imperatiu de la mateixa LOPJ que, en el que no hi està regulat expressament, remet a la normativa de l'Estat sobre funció pública (article 474.1 *in fine*).

La situació descrita comporta la necessitat que, per raó de seguretat jurídica, es dicti una norma organitzativa d'atribució expressa de competència en aquest àmbit.

b) Marc normatiu en què s'insereix el projecte de decret

L'article 539 de lla LOPJ disposa que són competents per a la incoació i tramitació d'expedients disciplinaris així com per a la imposició de sancions dels funcionaris dels cossos inclosos en el seu àmbit d'aplicació, el Ministeri de Justícia i els òrgans que determinin les comunitats autònomes amb competències assumides, en els seus àmbits territorials respectius i respecte dels funcionaris que hi són destinats, tret de la separació del servei que és acordada pel ministre de Justícia en tot cas.

L'article 1 del RGRD disposa que aquest Reglament té per objecte regular el règim disciplinari dels funcionaris al servei de l'Administració de justícia, sense perjudici de les disposicions complementàries que, en l'exercici de les competències reconegudes a la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, dictin en matèria de règim disciplinari les comunitats autònomes que hagin rebut els traspassos de mitjans personals per al funcionament de l'Administració de justícia, disposicions que, en tot cas, han de respectar el que estableix aquest Reglament.

En els mateixos termes que la LOPJ, els articles 15 i 20 de dit Reglament reconeixen a les comunitats autònomes que han rebut els traspassos de mitjans personals per al funcionament de l'Administració de justícia, en els respectius àmbits territorials i respecte dels funcionaris que hi estan destinats, la competència per determinar els òrgans competents per imposar sancions i per incoar i tramitar els expedients disciplinaris, respectivament.

Finalment, l'article 21 preveu que en determinats supòsits, amb caràcter previ a la incoació de l'expedient disciplinari, es pugui acordar la pràctica d'una informació prèvia que té caràcter reservat i que s'ha d'incorporar a l'expedient; i l'article 26 disposa que en l'acord d'incoació del procediment disciplinari s'ha de designar un instructor, que ha de ser un funcionari públic pertanyent a un cos o escala de grup de titulació igual o superior al de l'expedientat.

La disposició projectada, per tant, desplega, en l'àmbit territorial de Catalunya i respecte dels funcionaris que hi són destinats, el règim disciplinari del personal al servei de l'Administració de justícia.

c) Relació de les disposicions afectades pel projecte de decret i la taula de vigències i derogacions resultants

A manca d'una regulació pròpia, no hi ha disposicions afectades pel projecte de decret ni derogacions.

Per contra, la disposició projectada desplega l'article 539 de la LOPJ i els articles 1, 2, 20, 25, 26 del RGRD.

d) Competència de la Generalitat sobre la matèria

L'article 103 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya reconeix la competència normativa, executiva i de gestió de la Generalitat sobre el personal no judicial al servei de l'Administració de justícia, dins el respecte a l'estatut jurídic d'aquest personal establert a la Llei orgànica del poder judicial. Aquesta competència inclou, d'una banda, la regulació del règim disciplinari (art. 103.1.k) i de l'altra, l'exercici de la potestat disciplinària i la imposició de sancions (art. 103.2.j)

Mitjançant el Reial decret 441/1996, d'1 de març, es van traspasar de l'Administració de l'Estat a la Generalitat de Catalunya les funcions i els serveis en matèria de mitjans personals al servei de l'Administració de justícia, funcions i serveis que es van atribuir al Departament de Justícia pel Decret 129/1996, de 16 d'abril. Actualment, les funcions relacionades amb l'Administració de justícia a Catalunya i la seva modernització corresponen al Departament de Justícia en virtut de l'article 3.10.1 del Decret 2/2016, de 13 de gener, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya. Al seu torn, de conformitat amb el Decret 194/2013, de 9 de juliol, de reestructuració del Departament de Justícia, correspon a la Secretaria de Relacions amb l'Administració de Justícia dirigir la gestió dels mitjans personals i dels recursos materials i econòmics de l'Administració de justícia a Catalunya, i a l'Àrea d'Inspecció de la dita Secretaria, aplicar el règim disciplinari del personal adscrit al servei de l'Administració de justícia.

e) Relació motivada de les persones i les entitats a les quals s'ha d'atorgar el tràmit d'audiència

Es considera necessari atorgar el tràmit d'audiència a les organitzacions sindicals de l'àmbit de l'Administració de justícia.

Sense perjudici d'això anterior, tot i no tenir competències, per tal com totes tres institucions són representatives dels diferents estaments de l'Administració de justícia a Catalunya, raons de lleialtat institucional aconsellen donar trasllat de la disposició projectada al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, Fiscalia Superior de Catalunya i Secretaria de Govern, per tal que en preguin coneixement.

Així mateix, en la tramitació de la disposició projectada, es considera oportú sol·licitar l'informe del Consell General del Poder Judicial, d'acord amb el que estableix l'article 561.

f) Procedència de sotmetre l'expedient a informació pública

Atès el contingut substantiu de la disposició projectada, no es considera necessari l'obertura d'aquest tràmit especial d'al·legacions.

La secretària de Relacions
amb l'Administració de Justícia

Patrícia Gomà i Pons
Barcelona, 7 de juliol de 2016

Ref. SRAJ_AI_SSJ_12N16